

KVOPP00A5M77

V Brně dne 30. dubna 2014
Sp. zn.: 7384/2013/VOP/SN

Zpráva o šetření
postupu stavebního úřadu
v záležitosti stavby rodinného domu [redacted], Suchdol, v Praze 6

A - Předmět šetření

Dne 25. 11. 2013 se na veřejného ochránce práv obrátila Ing. V [redacted] B [redacted], bytem [redacted], 165 00 Praha 6; svůj podnět průběžně doplňovala.

Stěžovatelka vyjádřila námitky proti postupu odboru výstavby Úřadu městské části Praha 6 (dále také „stavební úřad“) v řízení o dodatečném povolení stavby rodinného domu na pozemcích parc.č. [redacted] a [redacted] v k.ú. Suchdol, ve vlastnictví manželů Ing. V [redacted] B [redacted] a D [redacted] B [redacted] (dále také „stavebník“). Stěžovatelka nesouhlasí se závěrem stavebního úřadu, že jde o stavbu prováděnou v rozporu s územním rozhodnutím a se souhlasem stavebního úřadu s provedením ohlášené stavby, původně nástavby a přístavby stávajícího rodinného domu čp. [redacted]. Má naopak za to, že stavba je realizována v souladu s dříve vydanými správními akty stavebního úřadu.

Stěžovatelka postupně doložila ke svému podnětu usnesení stavebního úřadu ze dne 11. 3. 2014 o přerušení řízení o dodatečném povolení stavby, navazující na výzvu stejného data, k doplnění podkladů k žádosti o dodatečné povolení stavby, dále pak odvolání proti citovanému usnesení. K tomu namítá nekonkrétnost výzvy k doplnění podkladů, konkrétně projektové dokumentace. Dále se ohrazuje, že stavební úřad neumožňuje stavebníkovi splnit zákonnou povinnost zabezpečit dobrý stavební stav stavby, aby nedocházelo k jejímu znehodnocování.

B - Skutková zjištění

Při posouzení věci jsem vycházel z podkladů a informací, které mi poskytla stěžovatelka. Protože jsem tyto materiály vyhodnotil jako dostačující pro posouzení věci výše uvedené, nevyžadoval jsem v průběhu šetření další podklady od stavebního úřadu. Ze získaných podkladů vyplynuly skutečnosti, které popisují dále. K tomu dodávám, že pozemky a stavby, kterými se budu dále zabývat, se nacházejí vždy v katastrálním území Suchdol, toto k.ú. už proto nebudu v dalším textu zprávy uvádět.

Stavební úřad vydal dne 10. 5. 2011 pod čj. MCP6 038110/2011 územní rozhodnutí o umístění stavby-nástavby a přístavby stávajícího rodinného domu čp. [redacted] Suchdol, Praha 6, na pozemcích parc.č. [redacted], [redacted]. Součástí výroku rozhodnutí je také povolení výjimky z ustanovení článku 8 odst. 3, 4, z ustanovení

článku 50 odst. 12 písm. a) a z ustanovení článku 56 odst. 1 vyhlášky č. 26/1999 Sb., o obecných požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze. Následně vydal stavební úřad dne 21. 2. 2012 pod čj. MCP6 015083/2012 souhlas s provedením výše uvedené stavby na základě ohlášení stavebníka.

Dle projektové dokumentace ověřené k souhlasu s provedením ohlášené stavby měly z původní stavby rodinného domu zůstat zachovány obvodové stěny 1. nadzemního podlaží a strop nad ním. Poté, co stavební úřad na místě samém (v říjnu 2012) zjistil, že stavebník původní stavbu odstranil až nad základy a zdivo provedl v celém půdorysu stavby, usoudil, že namísto stavby v rozsahu výše citovaného územního rozhodnutí a souhlasu stavebního úřadu s provedením ohlášené stavby je prováděna stavba zcela nová bez odpovídajícího povolení stavebního úřadu. Dále uvádím přehled zjištěných kroků stavebního úřadu:

- Opatřením ze dne 22. 11. 2012, čj. MCP6 089608/2012, stavební úřad vyzval stavebníka k bezodkladnému zastavení stavebních prací.
- Opatřením ze dne 26. 11. 2012, čj. MCP6 094307/2012, stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby.
- Dne 12. 12. 2012 podal stavebník žádost o dodatečné povolení stavby; tímto dnem také bylo zahájeno řízení o žádosti. Stavební úřad z toho důvodu usnesením ze dne 3. 1. 2013, čj. MCP6 103390/2012, přerušil řízení o odstranění stavby.
- Dne 12. 12. 2013 požádal stavebník také o udělení výjimky z požadavků vyhlášky o obecných technických požadavcích na výstavbu v hlavním městě Praze, konkrétně z čl. 8 odst. 3, z důvodu umístění stavby při hranici se sousedním pozemkem parc.č. [REDAKCE]. Stejněho dne bylo tedy zahájeno i řízení o povolení výjimky.
- Samotné řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad přerušil usnesením ze dne 21. 3. 2013, čj. MCP6 022102/2013, a to do vyřešení předběžné otázky, která spočívá v projednávání výjimky z výše citované vyhlášky.
- Rozhodnutí stavebního úřadu o povolení výjimky ze dne 28. 3. 2013, čj. MCP6 039073/2013, nabylo právní moci dne 12. 12. 2013.
- Dne 11. 3. 2014 pod čj. MCP6 020108/2014 vydal stavební úřad opatření, kterým stavebníka vyzval k doplnění žádosti o dodatečné povolení stavby v rozsahu ve výzvě uvedeném, v termínu do 31. 5. 2014. Ve spojení s výzvou vydal stavební úřad stejného dne pod stejným číslem jednacím a v rámci jedné písemnosti také usnesení o přerušení řízení o dodatečném povolení stavby, rovněž do 31. 5. 2014. Proti uvedenému usnesení se stavebník odvolal.

C - Hodnocení věci zástupcem ochránce

V této části zprávy o šetření se hodlám věnovat námitkám stěžovatelky, které uplatnila ve svém podnětu.

- 12

Nesouhlas s projednáváním stavby v režimu ustanovení § 129 stavebního zákona¹

Úvodem považuji za nutné k této záležitosti sdělit, že zastávám názor, dle něhož za pouhou změnu původní stavby nelze považovat stav, kdy se nad stávajícími základy, případně s minimálním rozsahem zdiva v nadzemní části, má realizovat stavba zcela nová; ubouráním nadzemní části stavby, příp. ponecháním pouze části zdiva, ztrácí původní stavba svůj charakter užívání. Pak skutečně jde již o stavbu novou, nikoliv jen o její změnu. Podotýkám, že tento názor má oporu v judikatuře správních soudů² a v neposlední řadě se již také prosadil v obecném měřítku, tj. v praxi stavebních úřadů. Musím tedy konstatovat, že projednání předmětné stavby v řízení dle § 129 stavebního zákona hodnotím jako postup stavebního úřadu v souladu se stavebním zákonem.

V rámci doplnění podnětu doručeného dne 26. 2. 2014 se stěžovatelka dotázala, zda lze na daný případ aplikovat rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 7As 10/2009-86, ze dne 25. 6. 2009. Stěžovatelka svým dotazem navázala na svoji korespondenci se stavebním úřadem, kde společně s manželem uvedli, že dne 8. 11. 2012 oznámili stavebnímu úřadu změnu stavby před jejím dokončením, ale neobdrželi do 40 dnů (tj. k datu 18. 12. 2012) ani souhlas, ani zákaz stavbu provést; stavební úřad jim tedy podle jejich názoru udělil souhlas s provedením stavby v jejím skutečném rozsahu mlčky (tzv. „konkludentní souhlas“). Z toho také stěžovatelka dovozuje, že není důvodné projednávat věc dle ustanovení § 129 stavebního zákona.

Citovaný rozsudek se vztahoval k procesním postupům stavebního úřadu při ohlášení stavby dle stavebního zákona v jeho znění účinném před 1. 1. 2013. V podstatě z citovaného rozsudku soudu vyplynulo, že pokud stavební úřad zmešká možnosti dané mu stavebním zákonem k tomu, aby provedení stavby zabránil ve lhůtách stanovených stavebním zákonem v jeho tehdejší znění (rozhodnutí o zákazu stavby¹, vydání usnesení o odložení podání, které nemá náležitosti ohlášení¹), je nutno i na stavbu přesahující parametry ohlášení nahlížet jako na ohlášenou. Než přistoupím k hodnocení, zda je možné využít uvedený rozsudek pro tento případ, musím k celé záležitosti uvést následující.

Mezi podklady, které mi stěžovatelka doložila, je také žádost o povolení změny stavby před dokončením, doručená stavebnímu úřadu dne 8. 11. 2012. Jde tedy o žádost ve smyslu § 118 stavebního zákona. Tato žádost nebyla formulována jako ohlášení změny stavby před dokončením ve smyslu § 118 odst. 4 stavebního zákona v jeho tehdejší znění.³ Ze shromážděných podkladů není zřejmé, zda a jak stavební úřad o uvedené žádosti rozhodl. Vše ale nasvědčuje tomu, že stavební úřad by měl řízení o takové žádosti zastavit dle ustanovení § 66

¹ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů.

² Jednak jde o rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2003, sp. zn. 22Cdo 2088/2001, z jehož odůvodnění plyne závěr, že „nadzemní stavba zaniká a přestává být věcí ve smyslu práva tehdy, pokud již není patrně dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží.“

Naopak rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. srpna 2012, 20Cdo 1540/2011 obsahuje ve svém odůvodnění závěr, dle něhož pro posouzení okamžiku vzniku stavby jako věci je rozhodný okamžik, v němž je stavba vybudována minimálně do takového stadia, od něhož počínaje všechny další stavební práce směřují již k dokončení takto druhově i individuálně určené věci. Tímto minimálním okamžikem je u nadzemních staveb stav, kdy je již jednoznačně a nezaměnitelným způsobem patrně alespoň dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží.

³ Dle citovaného zákonného ustanovení změnu ohlášené stavby lze provést na základě souhlasu stavebního úřadu s jejím ohlášením. Přitom se postupuje přiměřeně podle § 105–107.

odst. 1 písm. b) správního řádu pro zjevnou právní nepřipustnost takové žádosti, jak vysvětlím dále.

Provádění stavby nad rámec územního rozhodnutí a souhlasu stavebního úřadu s provedením ohlášené stavby stavební úřad zjistil šetřením na místě samém (v říjnu 2012) ještě předtím, než stavebník požádal o povolení změny stavby před dokončením (8. 11. 2012). Pro úplnost bych dodal, že tvrzení provádění stavby v souladu s dříve vydanými správními akty stavebního úřadu je vyvráceno i nutností projednat další výjimku z výše citované vyhlášky hlavního města Prahy (z jejího článku upravujícího odstupové vzdálenosti mezi rodinnými domy a od společné hranice mezi pozemky) ještě navíc oproti povolení výjimky, které již bylo součástí výroku rozhodnutí o umístění stavby ze dne 10. 5. 2011.

Stavebnímu úřadu tedy nevytýkám, že provádění stavby zakázal a zahájil o ní řízení dle ustanovení § 129 stavebního zákona. Doplnuji, že stavební zákon ani v tehdejší znění neumožňoval požádat o povolení změny stavby před dokončením (případně je ohlásit) dodatečně po jejím zahájení. Proto také považuji zmíněnou žádost stavebníka o povolení změny stavby před jejím dokončením za zjevně právně nepřipustnou, jak jsem již uvedl. Kromě toho, žádostí o dodatečné povolení stavby, podle mého názoru, také sám stavebník uznal, že postupoval nad rámec dříve vydaných správních aktů stavebního úřadu.

Vzhledem k uvedenému nezastávám názor, že citovaný rozsudek lze pro případ předmětné stavby využít. Pouze tedy pro úplnost dodávám, že podobnou otázkou se již v minulosti zabývala tehdejší zástupkyně veřejného ochránce práv RNDr. Jitka Seitlová v případě vedeném pod sp. zn. 2557/2010/VOP/SN; výsledná zpráva ve věci ze dne 16. 3. 2011 je dostupná na webových stránkách Kanceláře veřejného ochránce práv.⁴ Tento případ dospěl v součinnosti s Ministerstvem pro místní rozvoj až do fáze, kdy tento ústřední orgán státní správy vydal ve Stavebně správní praxi, která je přílohou časopisu Urbanismus a územní rozvoj č. 5/2012,⁵ výklad, z něhož plyne, dle mého soudu, zcela správný závěr, že domněnka souhlasu s provedením stavby podle § 106 odst. 1 stavebního zákona se může uplatnit pouze v případě takové stavby, která je uvedena v § 104 stavebního zákona;⁶ na stavby většího rozsahu již nelze aplikovat ani úpravu § 105–107 téhož zákona; s takovým ohlášením nelze spojovat žádné účinky.

Výzva stavebního úřadu k doplnění podkladů

Opatřením ze dne 11. 3. 2014, čj. MCP6 020108/2014, vyzval stavební úřad stavebníka, aby ve lhůtě do 31. 5. 2014 doplnil žádost o dodatečné povolení stavby, mimo jiné o „dokumentaci v souladu s prováděcí vyhláškou (popř. i skutečným provedením, pokud má být tento stav projednáván v tomto řízení)“. Z výzvy nelze naprosto zjistit, jaké konkrétní nedostatky stavební úřad projektové dokumentaci vytýká, a jaký tedy má být požadovaný rozsah jejího doplnění, resp. co vlastně stavební úřad od stavebníka touto výzvou očekává. Z tohoto hlediska hodnotím výzvu stavebního úřadu jako neurčitý, obsahově nepřezkoumatelný správní akt. Nesplnění takové výzvy by, podle mého názoru, nemělo mít za následek zastavení řízení o dodatečném povolení stavby a už vůbec by nemělo jít k tíži stavebníka do té míry, že by věc dospěla až k nařízení odstranění stavby.

⁴ http://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/STANOVISKA/Stavebni_rad_a_uzemni_planovani/Umisten_i_p_ovoleni_staveb/2557-10-SN-ZZ.pdf

⁵ V podrobnostech http://www.uur.cz/images/5-publikacni-cinnost-a-knihovna/casopis/2012/2012-05/20_ssp.pdf.

⁶ Zde byl uveden tehdejší výčet staveb vyžadujících ohlášení.

- 125

Toto na pravou míru neuvádí ani usnesení stavebního úřadu ze dne 11. 3. 2014, čj. MCP6 020108/2014 (vydané společně s výzvou v rámci jedné písemnosti), o přerušení řízení o dodatečném povolení stavby, které ve svém odůvodnění rovněž neobsahuje nic přesnějšího k nedostatkům projektové dokumentace, a tím i k důvodům jak pro vydání výzvy (na niž navazuje a která je navíc méně významným procesním úkonem než usnesení coby procesní rozhodnutí), tak pro samotné přerušení řízení.

Stavebníkovi jsou tedy usnesením i výzvou vytýkány blíže neurčené nedostatky projektové dokumentace. Také zde není specifikováno, dle jakých právních předpisů má stavebník postupovat. Na tom nemění nic ani ve výzvě použitý termín „prováděcí vyhláška“, se kterou má být projektová dokumentace uvedena do souladu; doplňuji, že jde o vyhlášku o dokumentaci staveb.⁷ Není však zřejmé, které z náležitostí dokumentace, patrně dle § 2 přílohy č. 5 vyhlášky o dokumentaci staveb, nejsou v daném případě splněny, případně které jiné ustanovení citovaného či jiného právního předpisu nebylo dodrženo.

Kromě zcela nepřijatelně formulované výzvy k doplnění podkladů (speciálně projektové dokumentace) musím tedy hodnotit i citované usnesení stavebního úřadu ze dne 11. 3. 2014, čj. MCP6 020108/2014, o přerušení řízení jako neurčité v části odůvodnění, kde se k doplnění projektové dokumentace uvádí, že: ... „stanoviska dotčených orgánů byla vydána pro původní úpravy, tzn. pro nástavbu a přístavbu objektu s ponecháním původního rodinného domu, a není jasné ani to, zda byla dodržena původně navrhovaná výška nástavby...“ Kromě toho, že si zde stavební úřad není jist ani tím, zda byla dodržena původně navržená výška stavby, či nikoliv, není dále ani z textu odůvodnění předmětného usnesení jasné, co dalšího ještě konkrétně podle zjištění stavebního úřadu stavebník oproti původně povolenému stavu věci nedodržel, a v jakém směru by tedy měl doplnění projektové dokumentace zajistit. Závěrečné obecné konstatování stavebního úřadu v odůvodnění citovaného usnesení, dle něhož ... „žádost tedy nadále neposkytuje dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a projektová dokumentace má nedostatky...“ již pak k uvedenému nesděljuje vůbec nic. Ani citované usnesení (stejně jako související výzva stavebníkovi) nesděljuje, s využitím kterých částí vyhlášky o dokumentaci staveb má v daném případě stavebník svoji dokumentaci doplnit; vlastně již ani uvedenou vyhlášku nezmiňuje.

V uvedeném spatřuji rozpor usnesení s ustanovením § 68 správního řádu, které určuje obsahové náležitosti správního rozhodnutí.⁸ Podotýkám, že správním rozhodnutím je ve smyslu § 67 odst. 1 a § 76 odst. 1 správního řádu i usnesení. V té souvislosti odkazují také na komentář k § 68 odst. 3 správního řádu, kde se uvádí, že v odůvodnění správního rozhodnutí: „nepostačuje pouhá rekapitulace právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení, ale je třeba uvést konkrétní důvody, proč byly aplikovány právě dané předpisy a proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí.“⁹ V nekonkrétnosti odůvodnění citovaného usnesení (stejně jako související výzvy) shledávám nepřezkoumatelnost tohoto správního aktu.

⁷ Vyhláška Ministerstva pro místní rozvoj č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů.

⁸ Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. Dle jeho ustanovení § 68 odst. 3 v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

⁹ VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář*. 2. aktualizované a rozšířené vydání Praha: Ivana Hexnerová - Bova Polygon, 2012, 1446 s. ISBN 9788072731664. Str. 406

Kromě toho spatřuji nedostatek citovaného usnesení ve skutečnosti, že dobu, po kterou je přerušeno řízení, neuvádí ve svém výroku, ale jen v odůvodnění. Přitom jde o zcela zásadní údaj z hlediska přerušování řízení, usnesení je tedy v rozporu i s ustanovením § 68 odst. 2 správního řádu pro vadu výroku.

K okolnosti, že usnesení bylo vydáno jako jedna písemnost spolu s výzvou k doplnění podkladů žádosti, bych ještě poznamenal, že výzva je pouze opatřením přezkoumatelným dle ustanovení § 156 správního řádu, zatímco usnesení je formou rozhodnutí, které navíc umožňuje podání řádného opravného prostředku, tj. odvolání, dle ustanovení § 81 a následujících téhož zákona. I když tedy vydání obou správních aktů v rámci jediné písemnosti není přímo zákonem (správním řádem) vyloučeno, za vhodnější bych považoval provádět tyto úkony odděleně jako samostatné písemnosti. Opačný postup působí v konečném důsledku spíše zmatečně.

Svůj názor na výzvu a usnesení stavebního úřadu ze dne 11. 3. 2014, čj. MCP6 020108/2014, vyslovuji s vědomím, že věci se bude teprve zabývat příslušný odvolací orgán, tj. odbor stavební a územního plánování Magistrátu hlavního města Prahy (dále také „magistrát“). Považuji ale za vhodné seznámit se svými poznatky a závěry jak stavební úřad, tak i magistrát, a sledovat další vývoj této věci.

Námítka neumožnění povinnosti zabezpečit dobrý stavební stav stavby

Stěžovatelka vyjádřila názor, dle něhož zastavením stavebních prací nemůže být dům zabezpečen, a dochází tak k jeho znehodnocování. Při větších deštích prosakuje srážková voda do stavby a několikrát došlo ke vniknutí neoprávněných osob do objektu a došlo i k odcizení stavebního materiálu ze stavby.

Z korespondence stavebníka se stavebním úřadem je zřejmé, že stavebník opakovaně popírá provádění stavby v rozporu s vydanými správními akty stavebního úřadu, od něhož očekává souhlas s pokračováním samotných stavebních prací, případně alespoň urychlení vydání dodatečného povolení stavby (např. podání stavebníka stavebnímu úřadu ze dnů 9. 1. 2013 a 6. 2. 2014). Konkrétní návrh stavebníka na dočasné zabezpečení stavby z této korespondence nevyplývá.

K tomu bych poznamenal, že je v působnosti stavebního úřadu, aby posoudil otázku možného zabezpečení stavby (do doby jejího pravomocného dodatečného povolení) s přihlédnutím k okolnosti, že pouhé zabezpečení stavby proti vnějším vlivům samo o sobě nepředstavuje pokračování v zakázaných stavebních pracích. Vždy je také namístě, aby stavebník s konkrétním způsobem dočasného zabezpečení stavby (např. proti dešti, proti neoprávněnému vstupu osob na staveniště a do stavby apod.) předem seznámil stavební úřad, v jehož působnosti je posoudit, jestli jde o zajištění nevyžadující žádné opatření z jeho strany, nebo naopak. Přinejmenším tak lze předejít případnému podezření z provádění nepovolených stavebních prací, ačkoliv by se mohlo jednat pouze o zabezpečení stavby proti nepříznivým vlivům.

Kromě toho jsem názoru, že zabezpečení stavby má i přímou souvislost se zařízením staveniště. Staveništěm se rozumí místo, na kterém se provádí stavba nebo udržovací práce; zahrnuje stavební pozemek, popřípadě zastavěný stavební pozemek nebo jeho část anebo část stavby, popřípadě v rozsahu vymezeném stavebním úřadem též jiný pozemek nebo jeho část anebo část jiné stavby.¹⁰

¹⁰ Viz ustanovení § 3 odst. 3 stavebního zákona.

- (03)

Podrobnější požadavky na vybavení staveniště především z hlediska požadavků na ochranu životního prostředí a bezpečnost osob při provádění stavby upravují prováděcí právní předpisy ke stavebnímu zákonu. Zde bych citoval zejména vyhlášku o obecných požadavcích na využívání území.¹¹ Tato vyhláška podrobně upravuje obecné technické požadavky pro staveniště ve svém ustanovení § 24e. Upozorňuji, že podle odst. 1 citovaného ustanovení staveniště musí být oploceno. Cílem tohoto obecného požadavku na staveniště je zabezpečit nejen okolí stavby, ale také stavbu a staveniště jako takové. V daném případě bych tedy tuto záležitost shrnul doporučením stěžovatelce (a potažmo i stavebníkovi), aby uvážila, jaká opatření v zájmu zabezpečení stavby by považovala za vhodná, než by bylo vydáno pravomocné dodatečné povolení stavby.

D - Závěry

Výzva stavebníkovi k doplnění projektové dokumentace, která neobsahuje konkrétní požadavky stavebního úřadu dle vyhlášky o dokumentaci staveb, je obsahově nepřezkoumatelným aktem. Nesplnění takové výzvy nemůže vést k zastavení řízení o dodatečném povolení stavby, a ani nemůže jít k tíži stavebníka do té míry, že by věc dospěla až k nařízení odstranění stavby.

Na základě výše popsaných zjištění a úvah jsem ve smyslu ustanovení § 18 odst. 1 zákona o veřejném ochránci práv dospěl k přesvědčení, že se stavební úřad dopustil pochybení v řízení o dodatečném povolení stavby, jak výše podrobněji uvádím. Moje výtky jsou určeny nekonkrétní výzvě stavebního úřadu, na jejímž základě má stavebník doplnit (mimo jiné) projektovou dokumentaci k dodatečnému povolení stavby, dále k nedostatečnému odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu o přerušení řízení, v obou případech ze dne 11. 3. 2014, čj. MCP6 020108/2014.

Zprávu o šetření zasílám starostovi městské části Praha 6 a žádám, aby se v zákonné lhůtě 30 dnů od jejího doručení vyjádřil ke zjištěným pochybením stavebního úřadu a informoval mě o přijatých opatřeních k nápravě.

Z informativních důvodů zasílám tuto zprávu řediteli Magistrátu hlavního města Prahy, jehož tím zároveň žádám, aby s obsahem zprávy seznámil věcně příslušný odbor.

O svých zjištěních a závěrech informuji rovněž stěžovatelku.

Zpráva shrnuje moje dosavadní poznatky, které mohou být podkladem pro moje závěrečné stanovisko.

JUDr. Stanislav K ř e č e k v. r.
zástupce veřejné ochránkyně práv
(zpráva je opatřena elektronickým podpisem)

¹¹ Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů.